

C-708/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. november 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal Supremo (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. október 21.

Felperes: Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne
(ASOPROVAC)**Alperes:**

Administración General del Estado

Az alapeljárás tárgya:

Törlési eljárás – 41/2021. sz. királyi rendelet – Az első záró rendelkezés (5) bekezdése – 1075/2014. sz. királyi rendelet – A 11. cikk (2) és (3) bekezdése – Mezőgazdasági tevékenység – Állandó legelő – Termelés – A mezőgazdasági üzem saját állataival való legeltetés – A mezőgazdasági területek fenntartása

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EUMSZ 267. cikk – Közös agrárpolitika (KAP) – Támogatások – Nemzeti rendelkezés uniós joggal való összeegyeztethetősége – 1307/2013/EU rendelet – A 4. cikk és a 32. cikk (2) bekezdése – 1306/2013/EU rendelet – A 60. cikk – A támogatások megszerzéséhez szükséges feltételek mesterséges megteremtése – Alapjogi Charta – A 20. és 21. cikk – Az uniós jog elsőbbsége, a jogszabályi hierarchia, a bizalomvédelem és a jobbiztonság elvének megsértése

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkét és 32. cikkének (2) bekezdését, valamint a 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 60. cikkét, hogy azzal ellentétes a 41/2021. sz. királyi rendelethez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely – annak elkerülése érdekében, hogy a köztulajdonban lévő, közös használatú állandó legelőknek az azokat nem használó kedvezményezettek részére történő átadásához mesterséges feltételeket teremtsen – úgy rendelkezik, hogy a legeltetési tevékenység kizárólag akkor elfogadható, ha azt a saját mezőgazdasági üzemből származó állatokkal végzik?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az említett 1306/2013/EU rendeletnek a támogatás megszerzéséhez szükséges mesterséges feltételek megteremtésére vonatkozó 60. cikkét, hogy azzal ellentétes a 41/2021. sz. királyi rendelethez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely vélelmet állít fel a támogatáshoz való hozzáférés feltételeinek mesterséges megteremtésére vonatkozóan azokban az esetekben, amikor a köztulajdonban lévő, közös használatú állandó legelőkön történő legeltetés mezőgazdasági tevékenységét olyan állatokkal végzik, amelyek nem a támogatást kérelmező saját mezőgazdasági üzeméhez tartoznak?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a fent hivatkozott 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy azzal ellentétes a 2014. december 19-i 1075/2014. sz. királyi rendelethez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a mezőgazdasági területeken történő legeltetés nem minősíthető az említett területek legeltetésre alkalmas állapotban tartására irányuló tevékenységnek?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az említett 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy azzal ellentétes a 2014. december 19-i 1075/2014. sz. királyi rendelethez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint azok a személyek, akik csupán nem kizárólagos legeltetési joggal rendelkeznek olyan földterületeken, amelyeknek nem tulajdonosai, és e jogot harmadik személyre ruházzák annak érdekében, hogy ez utóbbi a legelőt állatállománya takarmányozására használja, az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontjában foglaltak értelmében nem folytatnak mezőgazdasági tevékenységet?
- 5) Úgy kell-e értelmezni az 1307/2013/EU rendelet fent említett 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját és (1) bekezdésének c) pontját, hogy azzal ellentétes a 2014. december 19-i 1075/2014. sz. királyi rendelethez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint azok a személyek, akik csupán nem kizárólagos legeltetési joggal rendelkeznek olyan közös használatú földterületeken, amelynek nem tulajdonosai, nem tekinthetők azon legelők kezelőinek, amelyekre e legeltetési jog az említett mezőgazdasági területek legeltetésre alkalmas állapotban tartására irányuló tevékenységek végzése céljából vonatkozik?

Ítélezési gyakorlat és az uniós jog hivatkozott rendelkezései

A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 608. o.; helyesbítés: HL 2016. L 130., 8. o.): 4. cikk és a 32. cikk (2) bekezdése

A közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 549. o.; helyesbítések: HL 2016. L 130., 7. o.; HL 2017. L 327., 83. o.; HL 2018. L 233., 3. o.): 60. cikk

A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről és X. mellékletének módosításáról szóló, 2014. március 11-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2014. L 181., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 216., 9. o.): 4. cikk

Az 1306/2013/EU rendeletnek a 2021-es pénzügyi évtől kezdődően érvényesítendő pénzügyi fegyelem tekintetében történő módosításáról és az 1307/2013/EU rendeletnek a 2020-as naptári évi, pillérek közötti rugalmasság tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. január 29-i (EU) 2020/127 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020. L 27., 1. o.; helyesbítés: HL 2020. L 36., 13. o.)

Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) 2021-ben és 2022-ben nyújtandó támogatásokra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról és az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1307/2013/EU rendeletnek a források és a 2021-ben és 2022-ben való alkalmazás tekintetében, valamint az 1308/2013/EU rendeletnek a források és az ilyen támogatások 2021-re és 2022-re vonatkozó elosztása tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. december 23-i (EU) 2020/2220 európai parlamenti és a tanácsi rendelet (HL 2020. L 437., 1. o.)

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta): 21. cikk (törvény előtti egyenlőség) és 21. cikk (a hátrányos megkülönböztetés tilalma)

2022. április 7-i Avio Lucos ítélet (C-116/20, EU:C:2022:273)

2022. április 7-i Avio Lucos ítélet (C-176/20, EU:C:2022:274)

2021. november 26-i Agrárminiszter végzés (C-273/21, nem tették közzé, EU:C:2021:967)

2013. szeptember 12-i Slancheva sila ítélet (C-434/12, EU:C:2013:546)

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Real Decreto 41/2021, de 26 de enero, por el que se establecen las disposiciones específicas para la aplicación en los años 2021 y 2022 de los Reales Decretos 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 y 1078/2014, todos ellos de 19 de diciembre, dictados para la aplicación en España de la Política Agrícola Común (a közös agrárpolitika spanyolországi alkalmazása céljából elfogadott 2014. december 19-i 1075/2014. sz., 1076/2014. sz., 1077/2014. sz. és 1078/2014. sz. királyi rendeletek 2021. és 2022. évi alkalmazására vonatkozó különös rendelkezések megállapításáról szóló, 2021. január 26-i 41/2021. sz. királyi rendelet; a továbbiakban: 41/2021. sz. királyi rendelet): az első záró rendelkezés (5) bekezdése

Real Decreto 1075/2014, de 19 de diciembre, sobre la aplicación a partir de 2015 de los pagos directos a la agricultura y a la ganadería y otros regímenes de ayuda, así como sobre la gestión y control de los pagos directos y de los pagos al desarrollo rural (a mezőgazdasági és állattenyésztési közvetlen kifizetések és egyéb támogatási rendszerek 2015-től történő alkalmazásáról, valamint a közvetlen kifizetések és a vidékfejlesztési kifizetések kezeléséről és ellenőrzéséről szóló, 2014. december 19-i 1075/2014. sz. királyi rendelet; a továbbiakban: 1075/2014. sz. királyi rendelet): 11. cikk (2) és (3) bekezdése

Constitución Española (spanyol alkotmány): 14. cikk (egyenlőség)

A tényállás és az alapeljárás rövid ismertetése

- 1 2021. március 1-jén az Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne (marhahústermelők spanyol szövetsége, ASOPROVAC, Spanyolország) keresetettel megtámadta a 41/2021. sz. királyi rendeletet, amelyben az említett 41/2021. sz. királyi rendeletnek a 1075/2014. sz. királyi rendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdését módosító első záró rendelkezése (5) bekezdésének (a továbbiakban: vitatott rendelkezés) megsemmisítését kérte.
- 2 Az említett cikk eredeti változata szerint a támogatás kérelmezőjének minden egyes parcella vonatkozásában meg kellett jelölnie, hogy a parcellát növénytermesztésre kívánja-e használni vagy fenntartásra szolgál-e. Fenntartás esetén, amennyiben gyepterületről volt szó, meg kellett jelölni, hogy a fenntartás legeltetés útján vagy más technika alkalmazásával valósul-e meg. A fenntartási tevékenységek felsorolása a 41/2021. sz. királyi rendelet IV. mellékletében található.
- 3 Az 1075/2014. sz. királyi rendelet 11. cikke (2) és (3) bekezdésének a 41/2021. sz. királyi rendelet általi módosítását követően e rendelkezés többek között előírja annak megjelölését, hogy a legelőkön legeltetés útján megvalósuló termelési

tevékenységet kívánnak-e folytatni, továbbá előírja, hogy a köztulajdonban lévő, közös használatú állandó gyepterületek esetében kizárólag a támogatást kérelmező saját mezőgazdasági üzeméből származó állatokkal történő legeltetésen alapuló termelés megengedett, az 1075/2014. sz. királyi rendelet IV. mellékletében felsorolt fenntartási tevékenységek közül pedig egyik sem megengedett.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 4 A felperes azt állítja, hogy a vitatott rendelkezés a következő okok miatt semmis:
- Az 1307/2013 rendelet 4. és 32. cikkének, a 639/2014 felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkének, valamint a Bíróságnak az állandó legelők közvetlen támogatások igénybevétele tekintetében való elfogadhatóságával kapcsolatos ítélezési gyakorlata megsértése: a spanyol állam nem állapíthat meg a legelők támogathatóságára vonatkozóan olyan feltételeket, amelyeket uniós jogszabály nem ír elő, és amelyek ellentétesek az említett jogszabállyal, mint például azon új követelmény, hogy a legelőterületen ténylegesen, ráadásul a köztulajdonban lévő, közös használatú legelők esetében a támogatás kérelmezőjének saját mezőgazdasági üzeméből származó állatokkal kell legeltetni (azaz a támogatást a kérelmező saját állatállományának tartására kell felhasználni) úgy, mintha termeléshez kötött támogatásról lenne szó.
  - Az 1306/2013 rendelet 60. cikkének, valamint a Bíróságnak a támogatásokhoz való hozzáférés feltételei mesterséges megteremtésére vonatkozó ítélezési gyakorlata megsértése: a vitatott rendelkezéssel bevezették a csalásra vonatkozó megdönthetetlen vélelmet, amelynek célja, hogy az intenzív szarvasmarha-tenyésztőket azzal az alapgondolattal zárja ki a támogatási rendszerből, hogy nem érdemlik meg a közvetlen területalapú támogatást, még akkor sem, ha 2000 óta részesülnek benne anélkül, hogy valaha is kötelezték volna őket arra, hogy állataikat a mezőgazdasági üzemük részét képező állandó legelőn legeltessék.
  - A Chartának a törvény előtti egyenlőséget és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát az Európai Unió hatáskörébe tartozó jogterületeken garantáló 20. és 21. cikkének, valamint a spanyol alkotmány 14. cikkének megsértése: a spanyol és az európai hízómarha-tenyésztők, valamint maguk a spanyol állattenyésztők közötti hátrányosan megkülönböztető bánásmód alkalmazása került megállapításra, mivel a saját mezőgazdasági üzemükből származó állatokkal való legeltetést kizárólag a köztulajdonban lévő, közös használatú legelők esetében követelték meg, a magántulajdonban lévő legelők esetében pedig nem.
  - A bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértése: a vitatott rendelkezést az uniós szabályozás hat éve keresztül történő alkalmazását követően fogadták el, amikor az Európai Bizottság arra utasította a tagállamokat, hogy 2021-ben és 2022-ben anélkül biztosítsák az állattenyésztőknek nyújtott támogatások folytonosságát, hogy a 2014–2020

közötti időszakra vonatkozóan megváltoztatnák e támogatások elfogadhatósági feltételeit, mivel a KAP reformja késni fog, és a 2020/127 rendelet értelmében e tekintetben csak költségvetési kiigazító intézkedések kerültek elfogadásra. A spanyol állam úgy nem teljesítette e kötelezettségeket, hogy annak nem volt semmiféle jogalapja és sürgősségi vagy szükségességi ok sem állt fenn.

- A jogszabályi fenntartás, a hatáskörmegosztás, a jogszabályi hierarchia és az uniós jog elsőbbsége elvének megsértése: a spanyol állam – amely kizárólag az uniós jogszabály végrehajtására rendelkezik hatáskörrel – megsértette ezen elveket azzal, hogy az 41/2021. sz. királyi rendelettel korlátozta a legelők tulajdonjog (köz- vagy magántulajdon), valamint használatuk (köz- vagy magánhasználatú) alapján történő bejelentésének lehetőségét.

5 Az alperes Administración del Estado (államigazgatás, Spanyolország) lényegében a következőkkel érvel:

- Az európai rendeletek közvetlenül alkalmazandók, de megkövetelhetik, hogy a tagállamok végrehajtási szabályokat fogadjanak el (lásd: az 1307/2013/EU rendelet [4. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. és iii. alpontja, a h) pontjának ii. alpontja], valamint az 1306/2013/EU rendelet [4. cikkének (1) bekezdése, 5. cikke, 7. cikkének (1) bekezdése, 58. cikkének (1) és (2) bekezdése]). E kötelezettség teljesítése érdekében a spanyol hatóság többek között az 1075/2014. sz. királyi rendeletet tette közzé, amelybe bekerültek a KAP megfelelő alkalmazásának biztosításához szükséges módosítások. Ebben az értelemben a 41/2021. sz. királyi rendelet a 2020/2220 rendelet elfogadásának a következménye.
- A jelenlegi KAP alkalmazásának meghosszabbítása nem korlátozza a kormány azon hatáskörét, hogy elvégezze az 1075/2014. sz. királyi rendelet szükséges módosításait. Ezenkívül a Spanyol Királyság uniós tagállamként – az 1306/2013/EU rendelet 58. cikkének (1) bekezdése értelmében – köteles az ilyen módosításokat bevezetni.
- Az 1075/2014. sz. királyi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése – a 41/2021. sz. királyi rendelet által bevezetett módosítást követően – megfelel az uniós jogszabálynak, amennyiben többek között megállapítja, hogy az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontjában előírt mezőgazdasági termelési tevékenység kizárólag a mezőgazdasági termelő mezőgazdasági üzeméhez tartozó állatok köztulajdonban lévő és közös használatú legelőként nyilvántartott parcellákon történő legeltetése útján végezhető.
- Ami a támogatáshoz való hozzáférés feltételeinek mesterséges megteremtését illeti – a Bíróság C-434/12. sz. ügyben hozott ítéletének 29. pontjával összhangban – a jelen ügyben nem annak megdönthetetlen vélelme áll fenn, hogy a hízómarha-tenyésztők mesterségesen teremtetik meg a KAP-támogatás

megszerzéséhez szükséges feltételeket, hanem – amint azt a keresetlevélben is állították – ez egy megállapított tény.

- Teljesen megalapozatlan a felperes azon állítása, amely szerint az alperes visszaélt hatáskörével a 41/2021. sz. királyi rendelet elfogadása során, amellyel – a felperes szerint – az alperes nem az uniós jogszabály megfelelő alkalmazásának biztosítására törekedett, hanem arra, hogy idő előtt hajtsa végre azt a stratégiai tervet, amelyet a spanyol hatóság állítólag az új KAP elfogadásának időpontjára készített annak érdekében, hogy a hízómarha-tenyésztők ágazatát kizárja a KAP támogatási rendszeréből.
- A 41/2021. sz. királyi rendelet nem vezet be a Charta 20. és 21. cikkével és a spanyol alkotmány 14. cikkével ellentétes hátrányosan megkülönböztető bánásmódot, mivel a mezőgazdasági üzem saját állataival való legeltetést kizárólag a köztulajdonban lévő, közös használatú legelők esetében írja elő, a magántulajdonban lévő legelők esetében pedig nem. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a legeltetés semmilyen körülmények között nem minősülhet a mezőgazdasági terület legeltetésre alkalmas állapotban tartására irányuló mezőgazdasági tevékenységnek, függetlenül attól, hogy közlegelőről, illetve a támogatást kérelmező vagy harmadik fél tulajdonában lévő magánlegelőről van-e szó. Ennélfogva nem áll fenn hátrányos megkülönböztetés a közös használatú közlegelőn legeltetési joggal rendelkező és a magánlegelőn legeltetési joggal rendelkező hízómarha-tenyésztők között: egyikük sem nyilatkozhat arról, hogy az említett legelőkön legeltetésen alapuló fenntartási tevékenységet végez. A magántulajdonban lévő legelők esetében a jogszabály valóban nem írja elő, hogy a mezőgazdasági termelési tevékenységet szükségszerűen magából a mezőgazdasági üzemből származó állatokkal kell végezni, és annak lehetőségét sem zárja ki, hogy az 1075/2014. sz. királyi rendelet IV. mellékletében felsorolt fenntartási munkák e legelőkön elvégezhetők legyenek, ez azonban a két legelőtípusra alkalmazandó eltérő jogi szabályozásból adódik. Nem áll fenn hátrányos megkülönböztetés, mivel a támogatás kérelmezője mindenképpen köteles tényleges és valós mezőgazdasági tevékenységet folytatni a közösen használt legelőn.
- A keresetlevélben a jogszabályi hierarchia és az uniós jog elsőbbsége elvének megsértésére való hivatkozás téves előfeltevésen alapul, amely azt vélelmezi, hogy a spanyol jogszabály ellentétes az uniós joggal. Ilyen ellentmondás hiányában nincs szó sem a jogszabályi hierarchia, sem pedig az uniós jog elsőbbsége elvének megsértéséről.
- Ami a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértését illeti, a felperes érvelése ismét téves előfeltevésen alapul, nevezetesen azon a feltételezésen, hogy a 41/2021. sz. királyi rendelet az uniós jog által előírtaktól eltérő és azokat kiegészítő feltételeket ír elő a KAP-támogatás megszerzése vonatkozásában. Valójában azonban az 1075/2014. sz. királyi rendelettel a 41/2021. sz. királyi rendeletbe bevezetett módosítások kizárólag az 1307/2013 rendelet értelmezését vagy pontosítását szolgálják; kifejezetten megállapításra

került, hogy az uniós előírások helyes értelmezése nem teszi lehetővé a köztulajdonban lévő, közös használatú legelőkön legeltetési jogosultsággal rendelkezők számára, hogy a saját állataikkal történő legeltetésen kívül bármilyen más termelő tevékenységet bejelenthessenek, és az ilyen területeken nem jelenthetnek be mezőgazdasági fenntartási tevékenységet.

- Elfogadhatatlan, hogy egy személy (függetlenül attól, hogy állattenyésztő, illetve hízómarha-tenyésztő-e vagy sem), aki köztulajdonban lévő és közös használatú legelőkre vonatkozó legeltetési jogok jogosultja, és arra szorítkozik, hogy e legeltetési jogokat egy harmadik személyre bízva annak érdekében, hogy ez utóbbi a legelőt az állatállományának takarmányozására használja, jogosan bízhat abban, hogy ezzel olyan mezőgazdasági tevékenységet végez, amely jogot biztosít számára arra, hogy KAP-támogatásban részesüljön. Végül soron, a hízómarha-tenyésztők keresetben ismertetett működése mindig is ellentétes volt az uniós szabályozással. És ha ez a gyakorlatban is megvalósult, az illetékes közigazgatási szerveknek megfelelő eljárásokat kell kezdeményezniük az elkövetett szabálytalanságok kivizsgálására.
- A jelen jogvita annak megállapítására irányul, hogy a módosított 1075/2014. sz. királyi rendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdése megfelel-e az uniós szabályozásnak. Ennek érdekében az 1307/2013/EU rendelet 4. és 32. cikkében előírt, a területalapú közvetlen támogatásban való részesülés tekintetében szükséges támogatható hektár, mezőgazdasági terület, állandó legelő és mezőgazdasági tevékenység fogalmát kell értelmezni, valamint az 1306/2013/EU rendelet 60. cikkében szereplő, a támogatáshoz való hozzáférés mesterséges feltételei megteremtésének tilalmára való hivatkozást.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid ismertetése

- 6 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések előterjesztése szükségszerű, mivel a Bíróságnak a következőkben vizsgált ítélkezési gyakorlata nem ad választ az alapügyben felmerült kérdésekre.
- 7 Jóllehet az Agrárminiszter végzés (C-273/21) az 1307/2013/EU rendelet 32. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának értelmezésére irányult, a felvetett kérdéskör eltér a jelen ügyben felvetettől. Az említett ügy a magyar jog szerint repülőternek minősített területre vonatkozott, amelyen azonban semmiféle repüléssel kapcsolatos tevékenységet nem végeztek. A Bíróság megállapította, hogy akkor kell mezőgazdasági célra használt területnek minősíteni, ha azt állattenyésztés céljából ténylegesen állandó legelőként használják.
- 8 Az C-116/20. sz. ügyben hozott ítéletben a tényállás (lásd különösen az ítélet 26–31. pontját) bizonyos fokú hasonlóságot mutatott a jelen tényállással. Ugyanakkor az említett jogvita egy támogatás azon kérelmezőjének egyedi esetére vonatkozott, akitől azért tagadták meg a támogatást, mert nem felelt meg a román nemzeti szabályozás által előírt bizonyos feltételeknek, míg a jelen ügyben közvetlenül

egy rendeleti szabály konkrét rendelkezését, nem pedig egy jogszabály alkalmazásában elfogadott jogi aktust támadnak. Ezenfelül a Bíróság által az említett ügyben eldöntött kérdések a jelen ügyre alkalmazandó, az 1307/2013 rendelettel hatályon kívül helyezett 73/2009/EU rendelet értelmezésére vonatkoztak. Ennélfogva az említett ítéletben (és különösen a 75., 76., 85., 86. és 87. pontjában) foglalt indokolások nem oszlatják el egészen a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) 1307/2013 rendelet 4. és 32. cikkének, valamint az 1306/2013 rendelet 60. cikkének helyes értelmezésével kapcsolatos kételyeit.

- 9 A C-176/20. sz. ügyben indult előzetes döntéshozatali eljárásban – amint a jelen ügyben is – az 1307/2013 rendelet 4. és 32. cikke, valamint az 1306/2013 rendelet 60. cikke (a 639/2014 felhatalmazáson alapuló rendelet (4) és (16) preambulumbekzdésével összefüggésben) képezi az értelmezés tárgyát. Mindazonáltal e rendelkezéseknek a C-176/20. sz. ügyben történő értelmezése olyan tényekre vonatkozik, amelyek nem pontosan egyeznek a jelen ügy tényállásával. A szóban forgó ügyben (lásd az ítélet 49. pontját) annak meghatározásáról volt szó, hogy az „aktív mezőgazdasági termelő” fogalmába beletartozik-e az olyan jogi személy, amely egy önkormányzat tulajdonában álló legelőterületre vonatkozóan koncessziós szerződést kötött, és amely e földterületen olyan állatokat legeltet, amelyeket az ezen állatok tulajdonosainak minősülő természetes személyek ingyenesen haszonkölcsönbe adtak a számára. Ezzel szemben a jelen ügyben annak meghatározásáról van szó, hogy a nem saját tulajdonban lévő, közös használatú földterület vonatkozásában csupán nem kizárólagos legeltetési joggal rendelkező személyek a legeltetésre alkalmas állapotban való fenntartásával kapcsolatos tevékenységek végzése céljából az e legeltetési joggal érintett legelők „kezelőinek” tekinthetők-e, illetve ilyen esetben, amikor e személyek átruházzák e jogot egy harmadik személyre annak érdekében, hogy ez utóbbi a legelőt az állatállományára takarmányozására használja, e személyek az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontja értelmében vett mezőgazdasági tevékenységet folytatónak minősülnek-e vagy sem? Másrészt az 1306/2013/EU rendelet 60. cikkének értelmezése tekintetében is jelentős eltérések vannak a jelen és a C-176/20. sz. eljárásban vizsgált ügy között, mivel ez utóbbi – a jelen ügytől eltérően – figyelembe veendő tényezőként hivatkozott a koncessziós szerződésnek az alkalmazandó nemzeti jog megsértésével történő megkötésére, valamint az alapügyben szóban forgó haszonkölcsön-szerződések tartalmára, különösen, ha azokból az következik, hogy a kölcsönzött állatok legeltetését nem az Avio Lucos, hanem az állatok tulajdonosai végzik.